

N:o 24.

Af herr Casparsson m. fl., om stärkande af landets försvar.

Den förstärkning af landets försvarskraft, som, med bifall till Kongl. Maj:ts, till närvarande Riksdag aflåtna nådiga förslag, dels rörande regleringen af riksstatens fjerde hufvudtitel, dels i särskild nådig proposition n:o 2, angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen, skulle ernås, synes oss ej till fullo afhjelpa de kännbaraste bristerna i landtförsvarets organisation, hvilka äro af beskaffenhet att både kunna och oundgängligen böra omedelbart vinna rättelse. Utsträckningen af de värnpligtiges öfningstid till 90 dagar är visserligen i och för sig en viktig förbättring, men blott under den förutsättning, att tillräckligt antal dugligt befäl och underbefäl finnes att vid mobilisering tillgå, kan den anses fullt motsvara det nödvändigaste behovet. Så är likväl ingalunda förhållandet. Otillräckligheten af den nuvarande befälstillgången är allmänt känd och erkänd. För att vid mobilisering fylla befälsbristen, upplyser statsrådsprotokollet, fordras *ensamt vid infanteriet*, sedan allt tillgängligt reservbefäl af olika kategorier inkallats, ytterligare 700 officerare och 400 underofficerare, »hvarförutom en äfvenledes befintlig brist af 4,500 korpraler och vice-korpraler endast delvis skulle kunna fyllas genom uttjenta dylika i värnpligtsåldern.» Det fast anställda befälets ökande utöfver det ringa antal, som nu föreslås till nyanställning, torde därför få anses såsom ett alldeles oeftergifligt vilkor, om man skall kunna draga tillbörlig nytta af den ökade försvarskraft, som bör kunna vinnas genom en utsträckning af de värnpligtiges utbildningstid; och hafva vi ansett att befälets ökande jemväl bör kunna ske medelst en på fasta grunder bygd *reservbefälsinstitution*.

Hvad vidare angår de norrländska corpsernas utvidgning till rege-

menten, så saknas fortfarande i den kongl. propositionen förslag till stamtruppens ökning, en brist, som vi äfven finna beaktansvärd.

Den indelta soldatens ringa rekrytbildning, hvilken fackmännen nu mera allmänt beklaga, synes oss äfven vara en brist, hvilken ovilkorligen med det första bör afhjelpas. Något steg i denna riktning är emellertid icke taget i den kongl. propositionen. Oss förefaller det emellertid alldeles klart, att, då vid tillämpningen af ett stamsystem det är af största vikt att stamsoldaten får den mest fullständiga öfning, för så vidt han skall kunna ega förmåga att vara ett pålitligt stöd och en skicklig ledare för den mindre öfvade beväringen, uttagandet af detta steg icke längre kan uppskjutas. Och vi finna detta så mycket mindre vara fallet som ett stamsystem ställer den fordran på stammen, att man ur dess led må kunna vid mobilisering finna ersättning för den brist, som alltid lär uppstå vid dylikt tillfälle i underbefälets kadrer. Det synes oss äfven, som om en förändring till det bättre härutinnan så mycket lättare borde kunna företagas, som den förlängda rekryttiden torde anses motvägas af möjliga inskränkningar uti repetitionsöfningarna af det äldsta manskapet.

Hvad särskildt vidkommer det viktiga rytterivapnet, så lär det ej nu mera kunna bestridas att de militära krafven på ryttarens och hästens krigsduglighet ej kunna anses fullt tillgodosedda genom nuvarande organisation. Oss synes därför vara nödvändigt att man till denna brists afhjelpande tager så vidsträckta och omfattande mått och steg, som, med nödig varsamhet i afseende på rekrytbehovets tillväxt och en rättvis fördelning af rusthållsbördan, må anses förenliga.

Försvarets stärkande utgör en af nationen allt kraftigare och bestämdare uttalad fordran. Då denna fråga, så väl med afseende härå som till följd af sakens egen stora vikt, måste utgöra en af representationens angelägnaste omsorger, hafva vi, ehuru vi villigt erkänna att Kongl. Maj:ts proposition innebär väsentliga förbättringar af det bestående, likväl velat framhålla önskvärdheten af några ytterligare tillägg i nämnda hänseende, så mycket mera som desamma synas oss vara af natur att göra hela förslaget mera motsvarande ögonblickets trängande behof och på den grund egnade att ena åsigtarna i den viktiga frågan inom representationen, allra helst, såsom framgår af hosföljande bilaga, de föreslagna förstärkningarna ej medföra nämnvärd ökning i kostnad.

Med stöd af ofvanstående få vi, utgående från den förutsättningen att en längre öfningstid för de värnpliktige än nu föreslagna 90 dagar ej under den närmaste framtiden kommer att medgifvas, hemställa,

att Riksdagen måtte med bifall till Kongl. Maj:ts nu aflåtna nådiga proposition, i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t till nästkommande Riksdag låta utarbета och framlägga förslag till landtförsvarets definitiva ordnande för den närmaste framtiden samt försvarets ytterligare förstärkande, hvarvid, på den i den kongl. propositionen angifna grunden jemväl följande hufvudpunkter måtte vinna tillämpning; nämligen:

1:o) att jemte ökande af det *fast anställda* be-fälet *reservbefälsinstitutionen* ordnas och utvecklas i öfverensstämmelse med de grunder, som angifvas i 1883 års härordningsförslag;

2:o) att *indelta infanteriets stam* omregleras och förläggas på det sätt, att nödig stamstyrka derigenom vinnes för de fyra norrländska regementena, hvilket, enligt bilagda utredning lär kunna ske utan väsentlig ökning af infanteriets totalnumerär;

3:o) att *indelst stamsoldat*, som fyllt 40 år, befrias från alla öfningar och kommenderingar i fredstid samt endast inkallas till en dags mönstring kompanivis hvart annat år, samtidigt som han beredes rättighet att vid uppnådda 50 års ålder undfå pension;

4:o) att den besparing i öfningsdagar, som af i föregående moment nämnda förändring uppkommer, användes till att bereda den *indelsta stamrekryten* en längre och grundligare utbildning;

5:o) att de nummer vid det *indelsta kavalleriet*, som fullgöra sin rusttjänst, men icke åtnjuta inkomst af augment, sättes på vakans och ett behöfligt antal nummer besättes med volontärer, som anskaffas och utbildas efter 1883 års förslags grunder;

6:o) att öfvergångtiden för här ofvan föreslagna förbättringar af landtförsvaret må sättas till minst 6 år.

Om remiss till statsutskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 30 januari 1892.

C. E. Casparsson.

Fredrik Almgren.

Lars Berg.

C. O. Bergman.

P. M.

rörande vissa omregleringar m. m. inom landtförsvaret.

Utgifter:

1. Stamtruppens vid de tre norrländska fältjägarecorpserna ökning till 800 nummer samt vid Vesternorrlands bataljon till 600 nummer	kronor 352,075
2. Reservbefälets organisation	„ 163,000
	<hr/> Summa 515,075

Besparingar:

1. Befälsmötenas indragning	„ 100,000
2. Omreglering af indelta infanteriets stamtrupp på det sätt, att alla större regementen minskas till 1000 effektiva nummer, Nerikes och Vermlands till 680 samt Lifregementets grenadiercorps och Vermlands fältjägarecorps till 340 nummer, hvilket utan olägenhet kan ske, så vida trängen fullständigas med en tredje bataljon	„ 374,800
	<hr/> Summa 474,800

Summa ökning i kostnad: 40,275 kronor.

N. B. De skånska kavalleriregementenas förändring till volontärregementen efter 1883 års grunder, äfvensom 1 squadrons af Kronprinsens husarregemente förflyttning till hästgardet, bör ej medföra någon ökad kostnad.